

MARSJA VAN KILSDONK (40)

**coacht zzp'ers, heeft een relatie
en 1 zoon: Boaz (1).**

"Twee jaar geleden werd ik onverwacht zwanger. Cadeautje van een zomerliefde, net op de valreep. Mijn ouders zijn Jehova's getuigen. Ik heb sinds mijn 25ste amper contact met ze, maar nu ik zelf moeder werd, miste ik ze toch. Ik vroeg mijn moeder of ze op kraambezoek wilde komen. Geen reactie. Ik voelde me zo eenzaam en verdrietig.

Op dat moment koos ik heel bewust voor een schone lei in de vorm van een kaal hoofd. Ik wilde symbolisch opnieuw beginnen. Vanaf toen maak ik alleen nog keuzes die voor mij goed voelen, wat een ander er ook van vindt.

Toen ik een foto plaatste van mijn kale kop ontplofte mijn Facebookpagina. Meer dan driehonderd reacties, variërend van 'Gaaf!' tot 'Oh jee, ben je ziek?'

Ik heb mijn haar niet zelf geschoren, maar ben naar de kapper gegaan die ik al vanaf mijn elfde heb. Aan haar de eer mijn haar eraf te halen. Zij vond het ontzettend gaaf, en ikzelf natuurlijk ook.

Het kaalscheren heb ik gefilmd. Ik realiseerde me opeens hoe heftig het moet zijn als je haar eraf moet omdat je ziek bent. Nadeel van kort haar: ik vind het lastig me leuk te kleden. Met oorbellen en te veel make-up leek ik net een travastiet. En koud dat het is – de eerste winter zat ik met een muts op mijn hoofd in de woonkamer."

**'MET EEN
MUTS OP IN DE
WOONKAMER'**